

GIRLS! YOU DID US PROUD!

Once again, sincere thanks to you young ladies of the Slovenian community in Melbourne, namely Andrea, Julie, Yelka, Veronica, Karen, Anja and Anita, for participating in this year's Miss Slovenian Community Quest. Congratulations to the winners. This year the inevitable happened – for the first time, something that proved to everyone that the two titles are a separate issue. Although I would prefer to see the so-called “three winners”, I am equally proud of Julie for winning Miss Slovenian Community as well as Charity Queen 1990 titles. Congratulations also to Veronica for winning the Runner-up Charity Queen, and to each and every one of you for entering the Quest. I hope you all had an enjoyable evening and that we will see you all there next year at the 25th Annual Ball. Thanks also to your partners – you all looked stunning and deserving of recognition. The Slovenian community is indeed proud of you all.

For the first time in many years I had assistance from a young lady, herself a Quest entrant some years ago, namely my daughter Lydia, who deserves a word of appreciation. Thank you Lydia! Hopefully this is the beginning whereby the younger generation will in future organise this event.

ANDREJA HOJAK – je 18-letna študentka družbene vede na La Trobe univerzi. Honorarno je tudi zaposlena, kljub vsemu temu pa najde čas tudi za hobije ki so: kuhanje, plavanje in aerobics.

JULIE KRNEL – je pred kratkim napolnila 18 let. Lani je uspešno končala gimnazijo, letos pa se je zaposlila pri zavarovalnem podjetju RACV, ob istem času pa dela tečaj za potovanje in turizem. Hobiji: všeč so ji vsi morski športi kot: Jetsmučanje, plavanje in posedanje ob obali. Igra tudi košarko.

Miss Slovenian Community and Miss Charity 1990 – Julie Krnel

JELKA KUTIN – je 20 letna študentka 3. letnika prehrabene vede in tehnologije na RMIT. Jelka rada srečuje ljudi, po napornem študiju se razbreneni v telovadnici in pleše folkloro. Vrsto let pa je obiskovala šolo za poučevanje slovenskega jezika.

VERONIKA SMRDELJ – je 18 letna študentka na RMIT, kjer dela 3 letni tečaj potrošništva, z glavnima predmetoma prehrane in tkanin. Kljub napornemu študiju ima čas za hobije ki so: šivanje, rada čita, pleše v folklorni skupini, igra na orgle in poje v mladinskem pevskem zboru Glasniki. Slovenski jezik obvlada zelo dobro.

KAREN SUŠELJ – tudi 18-letnica je lani končala gimnazijo, letos pa obiskuje inštitut tehnologije, kjer dela tečaj kompjutorjev. Hobiji: igra košarko, čita revije, hodi v Disco s prijatelji, poleti je rada na morju in všeč ji je vse vrste vodni šport.

ANJA ŽIVKOVIČ – je pred kratkim napolnila 18 let, ter tudi ona je lani končala zadnji letnik gimnazije, letos pa obiskuje Dandenong TAFE kjer študira računovodstvo. Ob istem času pa hodi tudi na Frankston inštitut, kjer si bo v računovodstvu pridobila diplomu. Hobijev ima kar precej: rada smuča, jaha konje, čita, gre v družbo, kjer srečuje ljudi in všeč ji je vožnja s svojim avtomobilom.

ANITA ŽNIDARŠIČ – je 18 letna študentka administrativnega tečaja. Naslednje leto pa bo pričela 2-letni tečaj – potovanje in turizem, ker bi se rada zaposlila kot turistična svetovalka. Hobiji: plavanje, drsanje na ledu, smučanje, igra tenis, rada kuha in pleše v folklorni skupini. Slovenski jezik, ne samo govori, ampak tudi čita in piše.

Anica Markič

24. LETNI PLES S.D.M.

Kot že tolikokrat poprej smo se tudi v soboto 14. julija zbrali v nabito polni dvorani slovenskega društva Melbourne. Atraktivna tega večera je bila izbira dekleta slovenske skupnosti in proglasitev kraljice dobrodelnosti za leto 1990.

Dekleta sta navzočim predstavila naša znana in izkušena napovedovalca, Jana Lavrič in Andrew Fistrič. Po vrsti, v abecednem redu, so se nam mladenke prikazale na odru, oblečene v prekrasne večerne obleke. Lanskoletni zmagovalki, Anita Pahor in Sharryn Debelak sta jim poklonili in pripeli prepasice z njihovimi imeni. Ob koncu stopnic so dekleta pričakali njihovi spremljevalci in skupno nadaljevali slovesen obhod po dvorani, nato so se postavili v vrsto pred odrom kjer so nestrpno in nervozno čakali, skupno z vsemi nami v dvorani, končni rezultat.

Drugo mesto, ali “runner-up” kraljica dobrodelnosti si je zaslužila ljubka in privlačna slovenski skupnosti dobro

poznana Veronica Smrdel. Kraljica dobrodelnosti za leto 1990, sicer dekleta katero je nabralo s prodajo srečk najvišjo vsoto denarja, je Julie Krnel, ki je nabrala 1.868 dol. Priznanje vredna je skupna nabrana vsota – 5.316. Hvala dekletom in vsem ki so pomagali pri prodaji in nakupu srečk. Obe je proglasil gospod Viktor Baraga, zastopnik Euro International. Prišel je čas ko je nastopil predsednik občine Eltham, gospod Peter Graham. Odprl je ovitek v katerem je bilo napisano ime dekleta slovenske skupnosti 1990, katero je izbrala žirija. Ta častni naslov si je uspela pridobiti Julie Krnel. Torej dekleta slovenske skupnosti in kraljica dobrodelnosti za leto 1990 je eno in isto dekleta. Prvič v zgodovini slovenskega društva Melbourne. Čestitam!

Opazila sem nekako začudenje v dvorani, sicer, kako je mogoče eno in isto dekleta nositi oba “naslova”. Zelo enostavno: kar se tiče prodaje srečk, sicer denarja, nima nobene veze z žirijo, katera je zadolžena z nalogo da izbere, ne

“lepotic”, temveč dekleta slovenske skupnosti: Ker se eno dekleta bolj potruji, ali je bolj uspešna pri nabirki denarnih sredstev nebi bilo pravilno da je zato avtomatično izključeno za dekleta slovenske skupnosti; kot tudi nikoli ne vpliva če je katero dekleta nabralo le “par dolarjev”. To je tudi kandidatkinjam redno vsako leto povedano, ker sem se vsako leto bala, da bo enkrat do tega prišlo.

Sodniki to leto so bili ga. Jožica Paddle, g. David Perrin, “Shadow Minister” za etnične zadeve Victorije in g. John Cohen iz občine Eltham. Njih naloga je bila izredno težka. Po nekajminutnem pogovoru in srečanju s posameznim dekletom so morali priti do odločitve. Nalogo so sprejeli zelo resno, za kar vsem trem hvala. Izrazili so se, češ, da je bilo izvenredno težko delo, saj je vseh sedem deklet lahko le v ponos in čast starem in slovenski skupnosti. Vsako po svoje bi lahko doletel častni naslov.

Prisrčna hvala mladenkam za sodelovanje. Zavedam se, da ni lahka odločitev pristati k sodelovanju, celoten proces je

pač zelo zahteven. Hvala ne samo požrtvovalnim mladenkam, temveč tudi mamicam in ožjim sorodnikom. Hvala spremljevalcem, tudi te fante je lepo videti, sicer z metuljčki in fraki, ko ponosno spremljajo, kot dobro in lepo vzgojeni mladeniči, naše nam vsem v ponos mlade dame. Istočasno je pomembno omeniti udeležbo številne mladine na tem tako zvanem gala večeru, bilo jih je kot na mravljišču – zelo dobrodošli!

Govorimo o moralnem uspehu, naj še dodam to, da so nam številni priskočili tudi finančno na pomoč, saj so stroški za tak večer visoki. Zelo hvaležni smo za pomoč: Euro International (Slovenija-les), Donvale Travel, Little Forest Nurseries, Rothmans of Pall Mall, WD and HO Wills, Phillip Morris in Franku Jelovčan.

Nadalje prisrčna hvala vsem gospodinjam pri pečenju peciva, vsem dežurnim v točilnici, vsakemu kateri je pripomogel k našemu uspehu ta večer. Delo in priprav je bilo veliko, to pa vse lepo plačano z odlično udeležbo.

Anica Markič

NEODVISNO GLASILO
SLOVENCEV V AVSTRALIJI

P.O. Box 56,
ROSANNA. VIC. 3084.
TEL: 459.2163

LASTNIK - PUBLISHER
SLOVENIAN ASSOCIATION
MELBOURNE
P.O. Box 185
ELTHAM. VIC. 3095.

Uredil - Edited by Editorial Committee:
Anica Markič, Peter Mandelj, Vasja Čuk,
Jana Lavrič, Milena Brgoč.

Upravni Odbor:
Peter Mandelj (Administracija), Vasja
Čuk (Tehnično izoblikovanje), Jana
Lavrič (Knjigovodstvo in korektura),
Milena Brgoč (Odprava), Anica Markič
(Dopisovanje), Sandra Krmel (English
Section).

Redni dopisovalci:
Ivan Lapuh, Helena Leber, Ivo Leber,
Marijan Peršič, Anica Markič, Marijan
Lauko in Stanka Gregorič.

Tisk - Printed by:

D. and D. PRINTING
Cena izvoda - Price: 2 dol. per copy.
Letna Naročnina - Annual:
Australia - 20 dol.
Overseas - 32 dol.

Vaše prispevke pošljite najkasneje do 5.
v mesecu. Rokopisov in nenaročenih
fotografij ne vračamo. Za podpisane
članke odgovarja pisec sam.

POPRAVEK

V zadnji številki Vestnika (Maj/Junij),
se je na 4. strani pojavil tiskarski škrat.
Pri članku "HVALA ZA POZDRAVE"
in pri pesmi pod naslovom "SPOMIN NA
ELTHAM", je bil pomotoma podpisan
Marjan Lauko. Oba, članek in pesem, je
napisal JOŽE JUDNIČ. Naše iskreno
opravičilo obema, posebno Jožetu
Judniču.

S.D.M. NEWS

On the 30th June Veronica Bole and Nick
Gregorič tied the proverbial knot. They
celebrated this special occasion with their
families and friends at SDM and both the
Bole and Gregorič families wish to express
their gratitude to SDM - they were very
happy with the reception.

Just one week later, on the 7th July, Liz
and Tony Oberstar's son, Robert Oberstar,
married Lucia Adshead.

Congratulations to both couples!

On the 9th August, Peter Bevc - the son of
Lyn and Karl Bevc - turned 21! Hope you
had a wonderful birthday Paul.

THANK YOU!

I would like to take this opportunity to
thank everybody for their support during
the Miss Slovenian Community Quest,
especially those who sponsored me or sold
tickets for me. It was a memorable evening
for all the participants and I hope everyone
enjoyed themselves as much as we did.
Thank you to the Slovenian Association for
running the Quest and also to the Judges.

A very special thankyou to my grandmother
who made my dress, to my partner, David
Markic for escorting me and to my parents
and brother for their support.

Congratulations to Mrs Markic, (and her
assistant, Lydia) for all their hard work in
planning the evening.

I am very honoured to have been chosen as
Miss Slovenian Community and will do my best
to represent SDM to the best of my ability.

Julie Krmel

**RESULTS OF RAFFLE DRAWN AT
ANNUAL BALL ON 14 JULY, 1990**

1st Prize - A. Holz (Ticket No. 1221)
2nd Prize - I. Baric (Ticket No. 3455)
3rd Prize - E. Robson (Ticket No. 2344)
4th Prize - I. Baric (Ticket No. 2098)

NOVI ODBOR PRI S.D.M.

V nedeljo 5. avgusta 1990 se je v prostorih SDM vršila
36. letna skupščina. Za delovanje naslednjih dvanajst
mesecev so v odboru naslednji člani:

PRESEDNIK: Stanko Penca
TAJNICA in Bivša Predsednica: Anica Markič
PRVI PODPREDESEDNIK: Stanko Prosenak
DRUGI PODPREDESEDNIK: Eddy Zorzut
BLAGAJNICA: Julie Čampelj

ODBORNIKI:

Susan Škrli
Vinko Marn
Jana Lavrič
Jože Štolfa
Frank Jelovčan
Jože Urbančič
John Hartman
Tone Tomšič
Marjan Svetina
Viktor Lampe

LOVSKA IN RIBIŠKA DRUŽINA

vas vljudno vabi na

"LOVSKO VESELICO"

v soboto 8. septembra 1990, z začetkom ob 7h zvečer,
na Slovenskem gričku v Eltham-u, 82 Ingrams Rd., Research.
Za ples be igral "VEČERNI ZVON" od 7.30h dalje.

Posebna atrakcija bo zopet razstava nagačenih živali,
bogata srečolov in še kaj.

Med plesom bo tudi podelitev pokalov. V kuhinji bo na
razpolago domača hrana kot na primer: na ražnju pečen
pujssek, kislja juha, jelenov in začji golaž ter druge dobrote.

Pridite vsi, ne bo vam žal, zapeli bomo skupaj, poveselili se bome
prav po domače. Pridite, pripeljite svoje prijatelje, posebno še one
ki so druge narodnosti, da bodo videli kaj delamo Slovenci.

Za rezervacije kličite Anico Markič na 876.3023 ali
Stankota Prosenak na 876.1360.

The newlyweds - Veronica and Nick Gregorič - leaving the Church

Lucia and Robert Oberstar on their Wedding Day

Come to BINGO at SDM
82 Ingrams Road, Research
every Wednesday at 8.00pm SHARP
Tickets on sale from 7.00pm
For reservations ring Victor on 437.1226

SECRETARY'S ANNUAL REPORT FOR 1989/90

The Committee started off its year by the President taking her holidays before officially commencing her duties so the first 4 meetings were chaired by our 1st Vice-President Mr Stan Penca. In total we had 24 meetings during the year plus a special meeting to finalise arrangements for our 35th Anniversary. Mrs. Milena Brgoc left us during the last couple of months to take a well earned break in Slovenia. (She waited till the end of the year).

I think you will all agree that the celebration of SDM's 35th Anniversary in November was the most significant and important event of the year. Thanks to a lot of hard work by a lot of people it was a very successful weekend.

In March of this year it was SDM's turn to be the host venue for the 2nd Slovenian Festival (Tabor). This time members from Planica, Jadran, Geelong, Happy Hunters (St Albans) joined with SDM members and we all worked together to make another successful weekend at Eltham.

At both the 35th Anniversary and Tabor we were visited by Clubs from interstate both as Guests and participating in Bowling, Shooting and Cultural events.

This year we cut down on the number of regular functions held at SDM and most of them were fairly successful although there is plenty of room for improvement on attendance.

Our Pensioners continue their monthly get-togethers and outings under the watchful eye of Mrs Helena Leber. Joze Urbancic and Frank Jelovcan look after their Bowlers and Shooters by keeping them busy with competitions and will continue to do so again during the coming year. The SDM Choir has had a change in leadership. Branko Sosic resigned from his position as Choirmaster after 8 years of dedicated service and has been replaced by Mr Roland Carmody - welcome Mr Carmody. Culturally speaking, our Victor Lampe started a Slovenian version of "New Faces" called "Pokazi kaj znas", which has proved to be very popular. Victor is also responsible for the SDM Snooker Group and organising the competitions.

Although we haven't had a Slovenian School again this year, our Youth continued participating in folkloric events and represented SDM at various functions - we were very proud of them last year when they represented Slovenija in the VFL Half-Time Spectacular at the MCG, which was televised around the world.

Apart from the 35th Anniversary and Tabor, our ladies section has been able to take a little rest this year from Kitchen Duties although they are always there when and if we need them. As you all know, Bob, our new Chef, joined us earlier this year.

During the preparation of the Club for the 35th Anniversary, our hard working men erected a new Pergola over the balcony outside the Hall. It is not only a nice finish to the Building but it also holds up the tarpaulin that Mr Bevc made. It has already been used for several events and makes an instant extension to the Hall.

We also started a Bingo Night every Wednesday. Although it has had a shaky start, the keen players come regularly and we are getting a few new people every week. It is showing promise and Mr and Mrs Bevc, (who have paid for the Bingo Machine for 6 months at no cost to SDM), together with the help of their son Paul and a few others, make it a fun evening.

Another exciting event during this period was a visit by the popular comedian Vinko Simek (alias "Jaka Sraufciger") accompanied by the very popular band "Magnet". Their visit is still being talked about to this day.

Thank you to Mr Peter Mandelj who has kept Vestnik running for another year. Due to other commitments, he is no longer able to be involved. Vestnik will be discussed in more detail during this meeting.

At the moment we are in the process of applying for a Full Liquor Licence. We are also still in the process of rewriting the Constitution and looking at the possibility of becoming Incorporated. This, of course, needs the approval of the Members and will also be discussed today.

During the year we were joined by several new members. Vinko Marn, Ivo Muse and Sandra Krnel became members earlier in the year. Since the 30th June we have also been joined by Stefan Mavric and Mr & Mrs Valentin Zupancic. The following have joined as Member's children without paying the \$200 joining fee: Julie Campelj, Sharyn Debelak, Paul and Peter Bevc, David and Lidia Markic, David and Julie Krnel, and Joe & Sue Smrdelj. Welcome to SDM! We received one resignation from A Krizanic.

Unfortunately we were saddened by the death of 2 members in February of this year. First we lost Mrs Neva Kastelic - I think there isn't one section of SDM that we can look at and not feel her loss. We all miss you Neva! Only two weeks later we lost Mr Frank Spilar. Although he was one of the original Foundation Members, due to a long illness, he hadn't been to Eltham for a long time.

Although he became a Foundation Member, due to a long illness, he hadn't been to Eltham for a long time.

We have a few members in our Association who I feel need a mention today.

Firstly, our own Pater Bazilij has just celebrated 40 years of Priesthood. He did this by returning to Slovenia and celebrating this important occasion in his own home parish. The members of SDM celebrated with him as there was a surprise gift waiting for him there from us all. Congratulations Pater and welcome back (he was to return this morning).

Mr. Peter Mandelj became an Executive Committee Member of the Ethnic Community Council of Victoria, and was also re-elected as President of the Council of Slovenian Organisations of Victoria.

Mr Simon Spacapan is the President of the newly formed Victorian Committee of the "Svetovni Kongress". Stane Prosenak is Vice-President.

As I mentioned earlier, Mrs Milena Brgoc is currently in Slovenia and has represented SDM at the "Srečanje v Moji Dezeli" Picnic in Slovenia.

I would like to take this opportunity to personally thank everyone for all their help during my year as Secretary - especially Anica Markic and Jana Lavric - they composed all the Slovenian letters and invitations everyone received from the Secretary. I think Anica has done a tremendous job in a very hard year. I would like to wish the new Committee all the very best and know they also will work to the best of their ability. We must never forget that we are all working together for the same Club and whatever we do is not for personal gain but for the good of SDM. What we are building is for us today but for our children tomorrow so we must set an example and show how it is done. We have survived 35 years and must continue to work together and keep this wonderful Club going. I, personally, am proud to be a member of SDM and will continue to help when and if needed.

Sandra Krnel
Secretary

NOVICE IZ SLOVENSKE ŠOLE SDM

Precej časa se nismo iz šole nič oglasile, vendar z otroci in mladino, kljub temu, da nimamo letos pouka, pridno sodelujemo na kulturnih prireditvah kot Dan očetov, Mednarodna točka med polčasom na nogometno prvenstvo na Melbourne Cricket Ground, 35-letnica SDM, Božičnica in ponovitev programa, 2. slovenski Tabor in Dan mamic.

Res so pridni naši otroci in mladina. Še vedno se z veseljem pripravljajo za nastope in žrtvujejo svoj prosti čas. Naj vam zaupamo, da me nismo povsem počivale.

Zaključujemo priprave za učbenik slovenskega jezika v dveh delih:

"Učim se slovensko I in II". Knjigi bosta vsak čas urejeni za tisk in prepričane smo, da jih bodo otroci z veseljem sprejeli.

Naj se še enkrat zahvalimo mladini in otrokom za sodelovanje pri tako uspešnih lanskih in letošnjih kulturnih prireditvah.

This year, due to low enrolments at the Slovenian School of SDM, the teachers have only been involved in preparing the cultural aspects of various programs like Fathers' Day, Grand Final Half-Time Spectacular at the MCG, the 35th Anniversary of SDM, Christmas Concert, 2nd Slovenian Festival (Tabor) and Mothers' Day. However, we have not been idle. At the moment we are compiling the contents in order to finalise two textbooks: "Learning Slovenian, Part I and Part II".

The books will be suitable for the 5-10 age group. They will soon be ready for publication and we are sure the children will be eager to start learning.

A big "thank you" again to the participating children and youth - all the concerts were very successful.

Draga Gelt, Marija Penca
in Magda Pišotek
Julij 1990

ZAHVALA

Iskrena hvala Vam, dragi Slovenci in Vaši avstralski prijatelji. Hvala Vam za zanimanje in nakup knjige "The Slovenians from the Earliest Times".

Pred leti, ko sem prvič omenila rokopis tedanjemu predsedniku S.D.M., Stanku Prosenaku, in je on predlagal idejo takratnemu Koordinacijskemu Odboru, je bila knjiga le sanje.

Vi vsi, ki ste zaupali Vame in v moje sanje; Vi vsi, ki ste verjeli v idejo, Vi vsi ste del sedanjega uspeha - le skupno z Vami je bilo to mogoče!

Knjiga je stala \$38,528 in \$7,705 od tega je plačala država; za ostalo je Simon Spacapan, tiskar knjige, mirno in potrpežljivo čakal več kot 4 leta, da so mu bili povrnjeni stroški tiskanja.

Letos so bili tudi meni povrnjeni stroški za slikovni material in za dovoljenja. Uradno in točno knjigovodstvo in poslovanje je vsa leta skrbno vodil Ivo Leber.

Prepričana sem, da je uspeh v ponos tudi predsedniku Sveta slovenskih organizacij v Viktoriji, Petru Mandelju.

Ponosna sem, da sem del slovenske skupnosti, ki sodeluje na stopnji razumevanja in medsebojnega spoštovanja - uspeh je naš skupen, skupno smo uspeli!

Morda se bo uresničila tudi moja želja prvega sestanka o knjigi, ko sem izrazila, da bi v primeru dobička bil ustanovljen posebni sklad, ki bi izredno nadarjenemu študentu na področju umetnosti, naravoslovja ali pa tehnologije, pomagal pri študiju s posebno denarno nagrado.

Hvala Vam!

Draga Gelt
18.7.1990

Specialist for kitchens

Heidelberg Cabinets

and vanity units
Pty.Ltd.

FRANK ARNUS

7 Longview Crt., Thomastown,
3074

Tel.465 0263 Tel.459 7275

Specialising in all print ready
art work and graphic designs.

Vasja Chuck

115 KARINGAL DRIVE,
GREENSBOROUGH, 3088
TELEPHONE: 434 5768

F. LIKAR NOMINEES Pty. Ltd.
T.A. Ascot Moonee

RADIATOR SERVICES
408 Mt. Alexander Rd, Ascot Vale

POPRAVLJAMO
vsakovrstne motorne hladilnike-radiatorje
Tel. 370 8279 - A.H. 337 2665

Otroci SDM ki so nastopali mamicam ob priliki Materinskega dneva

SVET SLOVENSkih ORGANIZACIJ VIKTORIJE

PONOSNO PREDSTAVLJA SVOJE DELO V LETU 1989 – 1990

Že sedem let svojega delovanja SVET SLOVENSkih ORGANIZACIJ VIKTORIJE strmi za tem, da pomaga uravnovešati in koordinirati delo posameznih slovenskih organizacij ter jih v enotni luči predstaviti celotni slovenski etniški skupini v Viktoriji, predvsem pa pokazati našo slovensko prisotnost avstralskim oblastem.

Že leta 1985, torej pred petimi leti je Svet Slovenskih Organizacij Viktorije postal ZALOŽNIK monumentalnega dela, edine knjige v angleškem jeziku, ki je predstavila slovensko zgodovino ter odprla skrinjo slovenske kulture, slovenskega izročila, pod naslovom "The Slovenians from the Earliest Times". Delo naše znane kulturne delavke, Drage Geltove. Prodati smo morali skoraj dva tisoč knjig, da smo lahko plačali stroške tiska, stroške avtorice ter stroške poštnin in komunikacij po celem svetu. Saj je največ knjig šlo v Združene Države Amerike. To zadnje leto pa smo celo uspeli prodati število knjig v matično deželo Slovenijo.

V sedmem letu svojega delovanja je Svetu Slovenskih Organizacij uspelo dokončno izplačati vse stroške, ki so bili v bližini štirideset tisoč dolarjev, še pa smo slovenskim organizacijam razdelili število knjig izmenjanih z slovenskim knjižnim trgom iz Slovenije.

Lansko leto proti koncu avgusta je prišlo iz Sydneya sporočilo, da je prva stolica slovenskega jezika na univerzi v Sydneyu v nevarnosti obstoja. MacQuarie univerza nujno rabi za ta oddelek slovenščine še okoli 20 tisoč dolarjev, da obdrže to za nas tako važno ustanovo. Darežljive roke in srca, ki jim je do slovenskega jezika na tej oddaljeni peti celini, so zbrala in darovala samo v nekaj dneh skoraj šest tisoč dolarjev, ki jih je Svet Slovenskih Organizacij poslal za to, tako važno narodno udejstvovanje. Naš zgled je vzbudil tudi druge organizacije v Avstraliji in tako je danes slovenski jezik eden od jezikov na avstralski univerzi. Že drugo slovensko-kulturno dejanje SSOV v enem letu.

Koncem lanskega leta so se v Sloveniji začela dogajanja, ki so pozneje spremenila kulturno in narodnostno obeležje naše domovine. Prebujanje naroda v novo smer ter klic k svobodi sta imela svoj odmev tudi med nami na tej tako oddaljeni peti celini, med našim narodno zavednim delom slovenstva. Svet Slovenskih Organizacij Viktorije je bilo prvo narodno telo, ki je priskočilo na pomoč. Zanimivo, zopet so skoraj iste roke, ki so največ pripomogle k naši največji akciji, rojstvu prve, za naše potomce tako važne zgodovine slovenskega naroda, ki so skoraj edine pomagale ohraniti slovenščino na avstralski univerzi, zopet priskočile na pomoč pri rojstvu svobodnega izražanja doma, pri ohranitvi vere in izgrajevanju boljše bodočnosti za nas vse. Preko Sveta Slovenskih Organizacij Viktorije je šla prva finančna pomoč ustvariteljem slovenske suverenosti, to pa že štiri mesece pred utrinkom zgodovine.

Končno je v marcu letošnjega leta Slovenstvo v Avstraliji izpovedalo svojo pripadnost našemu narodu in izročilu svojih prednikov. Drugi Slovenski Tabor v Avstraliji je privabil največ ljudi našega pokolenja na slovenski hribček v Elthamu. Nekaj čez dva tisoč ljudi je v dneh 10. in

11. marca pokazalo svojo zavednost, pripadnost tistemu narodu, ki je že pred stoletji izpovedal svojo vero v narod in slovensko besedo. Tabor ni bil samo velik kulturni doprinos naši majhni Sloveniji, temveč je tudi znatno nagradil delo naših rok in vsaki slovenski organizaciji, ki so pod okriljem Sveta Slovenskih Organizacij Viktorije, dodelil znatno gmotno pomoč. Saj so vse organizacije prejele preko 26 tisoč dolarjev. Poleg vsega tega pa je SSOV PREDSTAVIL naš živelj in doprinos tudi avstralski skupnosti, ko je imel v svoji sredi, ob priliki tabora, vidne predstavnike multikulturne Avstralije.

Največji doprinos Sveta Slovenskih Organizacij Viktorije SLOVENSTVU pa je bila predstavitev slovenske etniške skupine avstralskim oblastem kot dokaz naše vidne prisotnosti pri izgradnji naše nove domovine. Potom SSOV smo, v teh finančno težavnih časih, prejeli dotacijo za pet tisoč pet sto dolarjev iz rezerv Viktorijskega proračuna, ministerstva za priseljevanje. Zastopniki Sveta so se udeležili številnih sestankov in konferenc z oblastmi. Prvič v naši slovenski zgodovini v Avstraliji smo prodrli v eno najvažnejših teles Etniške Avstralije v SVET ETNIŠKIH SKUPNOSTI VIKTORIJE (ETHNIC COMMUNITY COUNCIL OF VICTORIA). Naš predsednik, gospod Peter Mandelj, je bil izvoljen kot IZVRŠEVALEN ČLAN SVETA ETNIŠKIH SKUPNOSTI VIKTORIJE (EXECUTIVE MEMBER OF THE BOARD OF THE ETHNIC COUNCIL OF VICTORIA). Na tem mestu ima naš predsednik vpogled v celotno administracijo in delovanje etniških skupnosti te dežele ter važen glas pri upravljanju etniškega delovanja, odločilno besedo pri vsakršnem stiku, posebno pa pomoči etniškim skupinam. V oddelkih pri SVETU ETNIŠKIH SKUPNOSTI VIKTORIJE smo Slovenci, potom SVETA SLOVENSkih ORGANIZACIJ VIKTORIJE zastopani pri sledečih kategorizacijah: Medijih, Zdravstvu, Priseljevanju in Mladini.

To bi naj bilo v kratkem sporočilo Slovincem v Avstraliji o delu SVETA SLOVENSkih ORGANIZACIJ V VIKTORIJI, ki mu pripadajo vse slovenske organizacije od Geelong-a pa do Albury-Wodonge.

Septembra lansko leto pa je Melbourne obiskala glasbena skupina "MAGNET" iz Murske Sobote kateri pa se je pridružil tudi eden največjih in najboljših humoristov – predvajalcev znani Vinko Šimek ki nastopa pod imenom "Jaka ŠRAUF-CIGER". Jaka je v Sloveniji pod tem imenom imel že preko tisoč nastopov, poleg tega pa Vinko postavlja na oder razne revije, ko so to bile Lojtrca Domačih in nazadnje Marjanca s sodelovanjem avstrijske televizije.

V melbournu so Magneti s Šraufcigerjem nastopali po naših organizacijah in želi velikanski uspeh ob polnih dvoranih. Organizacijo vseh teh nastopov pa je imel v rokah Svet Slovenskih Organizacij Viktorije. Malokateri obisk iz Slovenije je žel takšno ljudsko pohvalo in odmev teh nastopov je še dolgo potem bil v spominu našega Slovenstva.

IVO LEBER

AVSTRALSKA SLOVENSKA KONFERENCA

V soboto, 28. julija 1990, so se v prostorih Slovenskega društva "Triglav" v Sydney-u, zbrali predstavniki na avstralski slovenski konferenci v sklopu Svetovnega slovenskega kongresa.

Zbralo se je več kot 40 predstavnikov iz NSW-a, Canberre, Queensland-a in Viktorije.

Konferenca je potekla zelo uradno in v poročilih, oziroma v referatih je od-

mevalo upanje v stilu začrtanih poti demokracije in mednarodnega spoštovanja.

Zastopnik Slovencev v Avstraliji bo odšel na srečanje v Dragi pri Opčinah (blizu Trsta) s predlogi in dobrimi željami za uresničitev resnične in pravične poti demokracije.

Draga Gelt

Spoštovani bralci Avstralskega Vestnika!

Prisrčno Vas pozdravljam v imenu demokratično izvoljene slovenske vlade in se vam zahvaljujem za vso pozornost, ki ste jo izkazali mladi slovenski demokraciji. Spoštujem vaše vstrajanje v slovenstvu in vesel bom, če se bom lahko kdaj srečal z Vami.

Lojze Peterle
Lj. 26.6.1990

Bralcem in urednikom slovenskega Vestnika!

Želim uspehov in jih lepo pozdravljam v imenu novoizvoljene demokratične slovenske vlade.

Igor Bavčar
Ljubljana, 26. junij, 1990
Minister za notranje zadeve

Uveljavljanju Slovenije kot suverene države v svetu.

(Iz intervjuja v Ljubljani, 3.7.1990).

Dr. Bučar – predsednik slovenske skupščine

Mi smo sklenili, da hočemo o svoji usodi sami odločiti, ne glede na zapadne ambasadorje, ki mi vedno dopovedujejo, da so "very happy" nad našo demokracijo ampak od Jugoslavije pa naj ne gremo proč. Mi hočemo biti samostojni: lahko v povezavi z drugimi narodi na tem prostoru, ki ga danes zaseda Jugoslavija, ali v širšem srednje evropskem prostoru. Skratka mi hočemo o svoji usodi samostojno odločiti, hočemo biti Slovenci. Vi

Vsem bralcem in urednikom Vestnika želim čimuspješne delo pri nadomeščanju tistega, kar se da samo deloma nadomestiti: domovine. Hkrati se vsem še enkrat najiskrenejše zahvaljujem za vso pomoč in podporo demokratizaciji v Sloveniji. Še malo in postali bomo suverena država. Takrat bo tudi vaša misel na domovino lahko prijetnejša. Splačalo se je. Skupaj smo uspeli.

Janez Janša
Minister za obrambo

Dr. Janez Dular – Minister za Slovence po svetu.

Kot slavist pozivam Slovence naj ohranjajo slovensko besedo tudi v daljni Avstraliji, naj jo prenašajo na mlajše rodove; naj z mladimi vsaj v družinskem krogu govorijo slovensko.

Splošno sporočilo Slovincem v Avstraliji pa je, da naj v teh dneh, ko naš boj za suverenost, za uveljavljanje Slovenije v svetu, še ni čisto dokončan, po svojih možnostih pripomorejo. Besede tistih, ki so na vidnih gospodarskih in političnih položajih, lahko zaležejo pri

pa ohranite svoje slovenstvo! Bodite ambasadorji slovenstva! Javno, vključujte se v svojo novo domovino, njej bodite zvesti! A vendar hkrati ostanite Slovenci, kajti to je naša skupna usoda.

(Iz intervjuja v Dolenjskih toplicah, 7.7.1990).

Nadškof dr. Alojzij Šuštar

Obiski v moji deželi so tudi obiski na grobovih. Jutri bomo obiskali največje grobišče v Sloveniji v Kočevskem rogu; kjer je bilo pobitih po zadnji vojni toliko nedolžnih ljudi in drugače je tu tudi v bojih umrlo toliko ljudi in naj bi bila to res najprej sprava z mrtvimi in povabilo sprave med živimi. To pa so zelo težke stvari za tiste, ki so vse to doživljali. Saj morda so tudi med vami v Avstraliji taki, ki so doživljali tiste strahote in zato tudi vas povabim, da bi v plemenitosti, v pripravljenosti, da drug drugemu odpuščamo in v krščanski ljubezni iskali pot naprej v boljšo prihodnost.

(Iz pogovora v Dolenjskih toplicah, 7.7.1990).

Elica Rizmal

ŠE ENA KNJIGA

Na dan 17. junija smo predstavili dve pesniški zbirki, deli Slovencev po svetu. Te dni pa je izšla v angleščini še ena knjiga, ki jo je skrbno pripravila in uredila slovenska pesnica Cilka Žagar.

V tokratni knjigi "Growing Up Walgett", je Cilka pokazala, da ni le pesnica, ampak da zna seči v globino otroških src. In to v srca tistih otrok, ki so zgubili zaupanje v belega človeka, ker jih je ta skozi dvesto let poniževal in ropal človeških pravic. Tako nizko jih je pehal, da se sedaj težkoma dvigajo iz moralnega propada.

V knjigi so zbrana dela – pisma dvajsetih Aboriginov, ki so se zaupali svoji učiteljici Cilki Žagar. Ko bralec to čita, ga presune do zadnjega tkiva. Saj je v njih tragedija, ki bi ne smela senčiti mlada srca, če hočemo, da zaživijo pravo življenje, življenje polno upanja in sanj, ki so last mladega človeka. V teh izpovedih pa je upanje zelo pičlo. Bolj ko razmišljam o teh preprostih besedah, ki jih vseh dvajset avtorjev izreka, bolj mi je jasno, da je brezposelnost glavni vzrok brezupa. Kjer ni upanja, ni gonilne sile, ki je potrebna za doseg uspeha v šoli, za premagovanje družinskih težav in za željo po nadaljnjem bivanju.

V pregovoru je Cilka Zapisala, da je knjiga posvečena trem velikim ženam,

ki so večji del svojega življenja posvetile najbolj potrebnim ne le s finančnega vidika temveč tudi moralnega. Dve še vedno živa in skušata povrniti Aboriginom spoštovanje do sebe in zbuditi v njih ponos na aborignsko kulturo, ki sega v pradobo. Cilka je živo opisala mestece Walgett. Podala njegovo zemljepisno lego, njegovo zgodovino in današnje življenje v njem. Pove nam tudi kako je našla pot do otroških src, ki so bila nezaupljiva, napolnjena z grenkobo in včasih celo s sovraštvom do vseh, in vsega, ki je pripomoglo k bedi njihove mladosti. Razočaranje nad prepitimi starši, nad učitelji, ki so jih zapostavljali, nad krutostjo postavnih oseb, katere napredujejo v višjo stopnjo, čimveč "kriminalcev" prijavijo.

Pomembne osebe Walgetta so pohvalile knjigo, ki je zrasla iz src mladih Aboriginov pod toplim in humanim vodstvom še ene Slovenke, ki ji ni vseeno, kako živijo ljudje, ki so zaradi barve svoje kože večkrat ponižani. Ta slovenska duša je pesnica Cilka Žagar. Več o njej lahko berete v knjigi "Growing up Walgett". Izšla je pri Aboriginal studies press v Canberru.

Kupite jo vašemu otroku, da bo videl kakšne težave imajo njegovi vrstniki, prvi prebivalci Avstralije.

Dobite jo v vsaki knjigarni ali pa pri Cilki Žagar, PO Box 175, Lightning Ridge, NSW, 2392.

Ivanka Škof

PREDSTAVITEV DVEH PESNIŠKIH ZBIROK V VERSKEM SREDIŠČU MELBOURNE

V hladnem nedeljskem jutru 17.6. letos so se zbrali Slovenci k sveti maši v Slovenski cerkvi v Kew. Kljub mrzli nedelji se je zbralo precej ljudi in okrog cerkve se je vlekla dolga procesja, da počasti Telovo.

V dvorani pod cerkvijo pa sta Stanka Gregorič in Jože Zohar uredila prostor za predstavitev antologije slovenske zdomske poezije zadnjih štirideset let "To drevo na tujem raste" in Zoharjeve zbirke "Aurora Australis".

Po končani maši so ljudje prihajali v dvorano, se posedli in pričakovali program, ki ga je sestavila Stanka Gregorič s pomočjo Ivanke Škof. Nekdo nas je opomnil, da smo pozabili na cvetje, ki bi poživilo oder. Ko pa so stopile na oder tri dekleta v narodni noši ter mala Alenka v večerni obleki, ni nihče pogrešal cvetja, saj so deklice zgledale lepše kot so cvetke.

Stanka je prisotne avtorje poklicala na oder, ter jih predstavila. Predstavila je tudi dekleta in pa one, ki so čitale poezije avtorjev, ki niso bili prisotni. Uvodne besede ob začetku programa in povezavo med glasbo in recitiranjem je vodil pater Niko Žvokelj.

Branje poezij so prepletale narodne melodije, ki jih je igrala Lidija Lapuh ter klasične izvedbe z vijolino in vijolo, katere sta nam izvajala 6 letna Alenka

Paddle in 8 letni brat Paul. Bilo ju je čudovito poslušati in gledati njune drobne prste, ki so drseli po strunah. Evelin Kojc in Anita Krenos sta držali blazino, na kateri sta ležali obe zbirki okrašeni z nageljni in rožmarinom. Avtorji Jože Zohar, Danijela Hliš-Rademacher so brali svoje poezije, Stanka Gregorič, Helena Leber, Ivo Leber in Hugo Polh so z recitiranjem predstavili avtorje: Marcelo Bole, Pavlo Gruđen, Petra Košaka, Danico Novak-Petrič, Cilko Žagar in Ivana Žigona. Ivanka Škof je s kratkim življenjepisom predstavila pesnika Jožeta Zoharja in prečitala svojo poezijo.

Program je potekal brezhibno in ljudje so z velikim navdušenjem sledili vsaki skladbi in vsaki poeziji. Marsikdo je kupil tudi po tri knjige in zapustil dvorano s prijetnim občutkom. Še prej pa smo poklicali na oder ljudskega pesnika Ivana Lapuha, ki nam je obljubil da bo v prihodnje bolj priden in bomo v naslednji antologiji brali tudi njegove poezije. Patru Baziliju smo se s cvetjem zahvalili za dvorano, Stanki Gregorič pa za pripravo in vodenje programa.

Clani SALUK-a so ponovno potrdili, da pridno delajo pri ohranitvi materine besede.

Ivanka Škof
26.6.1990

PATER BAZILIJ NA OBISKU V SLOVENIJI

Po 45h dolgih letih je naš pater Bazilij prvič obiskal svojo, in našo, rodno domovino onstran morja.

Sleherna poročila iz domovine nam pripovedujejo o lepem in prijaznem sprejemu v Sloveniji, o prijetnem počutju v rojstnem kraju in o obisku marsikaterega koticčka naše prelepe: Primorske, Štajerske, Dolenjske, Notranjske..... dežele.

Naj na tem mestu izrečem še iskrene čestitke patru Baziliju ob 40 letnici mašništva, ter veliko zdravja, uspeha in blagoslova še za v bodoče.

Pater Bazilij, dobrodošel v Avstraliji!

Anica Markič

(Slikano na Kočevskem rogu, 8.7.1990)

NASTOP GLASNIKOV V MELBOURNE UNIVERSITY

Na 19. in 20. maja je bila v Melba Hall, Melbourne University serija štirih koncertov z etničnimi točkami. Koncerti z enotnim imenom 'AUTUMN ACOUSTICS' so bili organizirani od 'THE BOITE'. Vsak koncert je imel svoj naslov; tako se je nedeljsko-popoltdanski imenoval 'Kids In Concert'. Pri tem so sodelovale štiri narodne skupine: Avstralci, Španci, Turki in Slovenci.

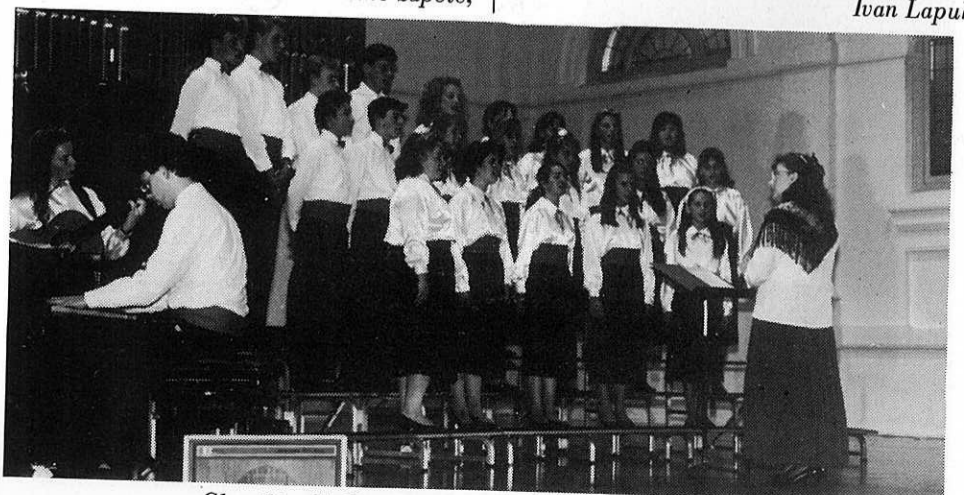
Organizatorica nedeljskega programa 'Kids In Concert', Sonja Sass, je tudi pobudnica za slovensko točko, ki so jo izvedli Glasniki – mladinski pevski zbor pod vodstvom Katerine Vrisk iz verskega in kulturnega središča Kew. Zapeli so štiri pesmi ob spremljavi na klavir – Lenti Lenko in na kitaro – Julie Rozman: Hvala mama ti za vse, Slovenija moja, Žabe in tri glasno; V dolin'ci prijetni, ki so jo zapeli: Anita Pahor, Katerina Vrisk in Toni Bogovič. Pesmi so bile zelo ubrano zapete,

Katerina je lahko upravičeno ponosna na svoj zbor.

Nekaj naših skrbnih družin je pripravilo tudi razstavo, na kateri je bilo nekaj knjig, slik, suhe robe, prtičkov in še veliko raznih lepih stvari. Kot je že v tukajšnji tradiciji, da brez idrijskih čipk ni raztave, je z svojo spretnostjo v heklanju prikazovala opazovalcem, nam že dobro znana iz slovenskih raztav, ga. Marija Uršič. Tokrat ji je priskočila na pomoč še ga. Brne. Tudi sestra Petra ima nekaj zaslug pri tem organiziranju.

Zopet je kamenček slovenske kulture vstavljen v mozaik celotnega multikulturnega portreta v deželi, ki je postala mnogim narodom, kakor tudi nam – nova domovina. Tem več pa je vredno, da je ta kamenček prispevala naša mlada rast – naši bodoči nosilci slovenske pesmi na tem petem kontinentu.

Ivan Lapuh

Glasniki v Melbourne University (Foto: Sestra Petra)

ANNOUNCEMENT OF MERGER

&

CHANGE OF ADDRESS

The Partners of Godfrey Stewart & Co. & of Morgan Vukadinovic & Jockel are pleased to announce that their respective firms merged on the 30th October, 1989.

The new firm is practising under the name of:

GODFREY STEWART & CO.

(Incorporating Morgan, Vukadinovic & Jockel)

Solicitors

Suite 18, Second Floor, 600 Lonsdale Street, Melbourne Vic. 3000

(Refer map overleaf)

Telephone: (03) 670 0344

Fax: (03) 670 3094

Ausdoc: DX 467 Melbourne

The address of the Dandenong office remains unchanged:

Unit 7/50-54 Robinson Street, Dandenong

Telephone: (03) 793 1955

Fax: (03) 706 8519

ALL SOLICITORS AND STAFF OF MORGAN VUKADINOVIC & JOCKEL REMAIN IN THE EMPLOY OF THE NEW FIRM.

Participants in this year's Quest were: (from left to right)
 (Back) - Andreja Hojak, Karen Suselj, Julie Krnel and Veronica Smrdelj
 (Front) - Anja Zivkovic, Yelka Kutin and Anita Znidarsic

Miss Charity Runner-Up - Veronica Smrdelj

This year's contestants together with their partners and last year's winners

Veronica Smrdelj with Euro International's Representative - Mr Viktor Baraga

Julie Krnel, dancing with Eltham Shire President - Cr Peter Graham

D & D Printing Proprietary Limited
 107 Palmer Street, Richmond, 3121
Telephone (03) 429 9122 (5 lines)
 Fax (03) 428 6205

Pred nami so bili trije dela prosti dnevi kot nalašč za potepanje po gorah. Prijatelji planin smo se zbrali in se dogovorili za dvodnevno turo v Julijske Alpe. Končni cilj je bila Skrlatica, drugi najvišji vrh v naših Julijcih.

Prvi dan je bil namenjen lagodnemu pohodu od Aljaževoga doma do planinske postojanke pod Kriškimi podi, drugi dan pa dokaj zahtevnemu vzponu na vrh Skrlatice.

Zgodaj zjutraj smo se zbrali v gostoljubnem Aljaževem domu, se okrepčali, opravili kratak posvet in se nato dobro razpoloženi odpravili iz zelene, poletno obarvane doline Vrat, skozi Sovatno, v slikovito narocje alpskega velegorja.

Pot nas je sprva vodila skozi prijeten hlad gozdov, se čez čas oprla na topla travnata pobočja, ki so kar žarela v živopisnih barvah gorskega cvetja, da bi se končno preko zasneženih melišč in skalnatih grebenov dvignila pod sam rob Kriških podov. Tam, na oblasti vzpetini, ki se imenuje Griva, stoluje gorsko zavetišče – Pogačarjev dom.

Vremenska napoved je svarila pred nestalnim vremenom in zares smo med to nekajurno hojo doživeli številne vremenske spremembe, ki so zaradi svoje nenadnosti in nasprotnosti tako značilne za gorski svet: božajoče meglice, jasno nebo, grozečo oblačnost, okamenelo tišino, doneče grmenje, sončno pripeko in zastrašujočo nevihto s slepečimi bliski. Do kože mokri, zadihani in malo prestrašeni smo pribežali v planinski dom, ki ga je bilo v sivini naliva komaj opaziti.

Gostišče je bilo nabito polno pribežnikov, med katerimi je bilo malo takih, ki so nevihti ubežali. Zagotovili smo si prenočišče, se brž preoblekli in pohiteli nazaj v dnevno sobo, kjer nas je pričakal prijazen oskrbnik s toplim čajem.

V prostoru je bučalo ko v čebelnem panju; glasni razgovori so se mešali s poskočnimi takti nepogrešljive frajtonerice in več bolj ali manj ubranih pesmi je donelo naenkrat. Pomešali smo se med znance in se hitro vživeli v ta dirandaj.

Zrak je bil dušljiv, poln dima in raznih izparin. Velika lončena peč je blagodejno delila toploto: grela je prezebla telesa in sušila premočena oblačila, ki so visela križem po sobi.

Nasmejana sproščenost je oplajala nagnetena omizja, čas je neopazno drsel v globok popoldan in le redki so tu in tam pogledali ven, skozi okno, kjer se je narava počasi umirjala.

In tako nas je presenetil bleščeci sončni žarek, ki je iznenada prebodel veliko zamegleno okno in sunil v umetno svetlobo zadimljene sobe. Nekdo je na stečaj odprl vrata in jasen, sončen popoldan je z valom svežega zraka udaril po razgretih telesih.

Hlastava razigranost se je v hipu umirila, da bi se potem, v prebujeni želji po prostosti in svežem zraku, spremenila v nestrpno prerivanje z veselim vriščem. Enovitost družbe se je razbila. Gorniki, ki so v koči le vedrili, so se nagloma odpravljali na odhod, tisti, ki so pa nameravali v domu prenočiti, so se posamično ali v manjših grupah pripravljali na sprehod po bližnji okolici – le malo jih je obsedelo pri mizah.

Od naše grupe sva odšla v naravo samo midva z izkušenim Slavkotom. Nisva hotela zamuditi prilike, da si ogledava izredno slikovitost visokogorskega sveta, potem, ko ga je oprala in osvežila nevihta. Slavko se je celo opremil s kamero, da bi ta redek naravni pojav posnel na filmski trak.

Okopana narava je duhtela in vabila. Zrak je bil kristalno čist in okoliški vrhovi so se v svoji alabasterski belini ostro zajedali v temno plavilo neba. Dobro vidni so bili celo vršaki, ki jih je sicer v trepetavi sinjini obzorja komaj zaznati.

Na bližnjih pobočjih je sprano ostenje močno povdarjalo temino gozdnatega pasu, in z ruševjem porasle rebri ter travnate zaplate kraj snežnih melišč so se prelivale v mavričnih barvah poletnega

cvetja. V kotanjah, globoko pod razoranim masivom Kriških podov, samevajo tri ljubka smaragdnozeleni jezera – Kriška jezera. Podobna so v kameno pest ujetim solzam, ki jih ne posuši ne sončna žarina, ne božajoči veter.

Napotila sva se proti najmanjšemu, Spodnjemu jezeru, ki je oddaljeno komaj streljaj od doma, se ustavila nad krnico in sedla na ploščato skalino, nedaleč od glavne poti. Pod nama je ležalo jezerce kot živo oko matere narave, ki preko leta budno spremlja dogajanje okoli sebe, čez zimo pa zapre svoje ledene veke. Čeprav se v sosednji travnati rebri že davno bahajo plavi encijan in raznobarni svišči, je bilo njegovo obrežje še vedno pokrito z ledeno skorjo – le na sredi vodne gladine se je bahavo zrcalil naježeni Pihavec.

Sonce se je polagoma bližalo zlebastemu grebenu mogočnega Razorja in sence so postajale vse daljše. Svetle in temne lise so se podile po razvlečenih strminah globoko v potemnelo dolino Trente in zobati grebeni najvišjih planin so počasi rdeli.

Ne vem, kako dolgo bi sedela in molče občudovala to idilično barvitost planinskega predvečera, če naju ne bi zmotilo kotrljanje drobirja v skalovju onkraj poti. Ozrla sva se – in ostrmela!

Izza ovinka skalnate poti sta se pojavila dva kozoroga! Prihajala sta dokaj brezskrbno, počasi in lagodno, ko da se sprehajata po dobro znani poti, ki ne zahteva običajne previdnosti. Stopala sta eden za drugim in spotoma mulila zeleno grmičevje.

Od presenečenja nama je zastal dih in niti migniti si nisva upala, da ne bi prehitro zbudila njuno pozornost. Oddaljena sta bila le nekaj deset metrov in nič ni kazalo, da bi naju bila že opazila. Prvi je bil nekoliko večji od drugega in njuno složno gibanje je dalo slutiti, da sta samec in samicca.

Slavkotu njegova umetniška žilica ni dala miru; previdno se je spustil za skalo, namestil kamero in pritisnil na sprožilec.

Kozoroga sta v hipu zaznala njegovo gibanje in tiho brnenje kamere – ter presenečena obstala. Zastrigla sta z ušesi in pogledala proti najini skali. Nista se prestrašila, le negotovo sta se spogledala in postala opreznejša. Drugi se je premaknil globlje v ruševje in od tam s prežavim pogledom spremljal obnašanje večjega, ta pa se je obrnil proti meni, me s pogledom kratko ošvrknil in izzivalno dvignil rogato glavo.

Globoko vznemirjena sem došla, da moram nekaj ukreniti, da ga ne preženem, kajti ponujala se je enkratna prilika, da si od blizu ogledam tega redkega prebivalca skalnatih strmin, ki sem ga doslej lahko občudovala le od daleč.

Potihoma sem ga začela nagovarjati, mu šepetati prijazne besede in ga vabiti z iztegnjeno roko. Zdelo se mi je da mi je prisluhnil in me razumel, kajti napravil je korak, dva, v mojo smer, me dokaj nezaupljivo pogledal, se prestopil in mimogrede obral nekaj zelenih vršičkov borovca, obstal in me zopet pogledal; zdelo se mi je, da tokrat manj nezaupljivo. Nadaljevala sem s prišepetavanjem, on pa s svojim oklevajočim odzivanjem; zdel se mi je ko mlad nečimrnez, ki se obira samo zato, da bi ga bolj vneto prosila! Izgleda pa, da mu je prijateljsko vabljenje z iztegnjeno roko posebno godilo, kajti korakati je začel hitreje, zastoji so postajali redkejši in krajši, le tu in tam je še osmuknil kako vejico. Končno sem uspela – ustavil se je nekaj metrov pred skalino, na kateri sem sedela!

Joj kako je bil lep! Mogočno, mišičasto telo na kitastih visokih nogah, ponosno dvignjena, lepo oblikovana glava z nakazano bradico, ostri, sabljasti rogovi, spredaj okrašeni z drobnimi gomoljastimi nabrekliami, in drzne rjave oči, v katerih sta se menjavala lesk ledenih višin in topel soj zahajajočega sonca, – vse to je ustvarjalo nepozabno podobo divje, nadnaravne lepote!

Vsa zmedena in globoko vznemirjena

sem ga opazovala in mu še kar naprej šepetala ljubkavalne besede. Njegova drža ni bila sovražna, prej bi dejala, da je v njegovi oprezni radovednosti tlela iskrica želje po zblizanju. Nikamor se mu ni mudilo; na moje toplo prigrvarjanje se je le neodločno prestopal in se od časa do časa globoko zazrl v moje oči. Imela sem občutek, da bi ga bila lahko privabila celo do dosega roke, če bi le imela v njej vsaj malo primerne hrane ali soli.

In prav, ko so moja prijateljska prizadevanja omajala njegovo prirojeno nezaupljivost, se je oglasil svarilen žvižg iz ruševja. Moj lepotečec je sunkovito trznil z glavo, zastrigel z ušesi, zadnjič polblisknil z radovednimi očmi po moji vabljivi roki in se v lahnem drncu vrnil k svojemu tovarišu.

Skupaj sta se oddaljila na bližnje snežišče, se tam še enkrat ustavila, da bi ju občudovali tudi planinci izpred doma, ki so ju šele sedaj opazili, in se nato – ponosna, lepa in svobodna – povzpela na drugo stran strmine ter se počasi izgubila v skalnem labirintu Kriških podov.

Slavko se je dvignil izza skale in tiho prisedel, čustveno prav tako vznemirjen ko jaz. Brez besed sva še dolgo, dolgo zrla za njima – še potem, ko ju ni bilo več videti. Meni se je zdelo, da sem se nahajala v deželi sanj, vsa sem drhtela, Slavko pa je vidno zadovoljen gladil svojo kamero, ki je te lepe sanje čuvala.

Za Razorjem je ugasnil zadnji sončni žarek in skozi ruševje je dihnul hladen piš. Nemirni skalni plezalec, ki se je kot velik metulj z rdeče in belo pisanimi krili spreletaval po sosednjih skalinah, je našel svoj domek v neki špranji in se umiril. Visoko pod nebom je osamela tenja planinskega orla z zamudo jadrala skozi večerne zarje v dremavo ostenje Križa. Iz prepardov in globač je plezal prvi mrak in nad zaspano Planjo je zatrepetala prva zvezda.

Globoko zamišljena sva se vračala nazaj v dom. Slavko je spotoma že razmišljal o podrobnostih jutrišnjega vzpona na vrh Skrlatice, jaz pa sem v sebi snovala novico o nenavadnem srečanju, s katero bom presenetila vse živo v domu!

V gostišču je družba še vedno kartala, prepevala in kramljala. Okarala sem znance, kakaj so v tako lepem popoldnevu zapravljali čas v zadimljenem prostoru, ko pa so se zunaj v sončni naravi dogajale tako čudovite stvari – in polna navdušenja sem pripovedovala o srečanju s kozorogoma.

Poslušali so me, verjeti pa niso hoteli! Dejali so, da sem srečala navadne gamse, ki so jih videli tudi drugi planinci, na snežišču pod domom. Porogljivo so me podučili, da srečati divjega kozoroga v planinah, ni isto, kot najti tujo kozo v domači staji!

Celo prijazni oskrbnik mi je z obzirnim nasmeškom razlagal, da je tod okrog precej gamsov, ki pod večer prihajajo k malemu jezeru. Nekateri med njimi so zelo zaupljivi in se planincev ne boje. Kozorogov pa je v tem okolišu le malo in redko zaidejo v bližino doma ali Spodnjega jezera. To, da bi se divji kozorog tako zaupljivo približal človeku in se celo zadržal v njegovi neposredni bližini, ne, kaj takega pa še ni slišal.

Nič ni pomagalo, da sva oba s Slavkotom zatrjevala, da pozna razliko med kozorogom in navadnim gamsom in da je resnica to, kar pripovedujem, nihče nama ni verjel. Razočarana in rahlo užaljena sem se umaknila v svojo spalnico.

Dolgo nisem mogla zaspati; budna in rahlo razburjena sem vedno znova podživljala številna presenečenja tega dne, posebno pa nepozabno, čeprav osporavano, srečanje s kozorogi.

Se danes sem prepričana, da mi je tistega dne gorsko božanstvo naklonilo največjo srečo, ki jo lahko doživi gornik – križala sem pot bajeslovnemu Zlatorogu in se pogovarjala s pravim vladarjem Triglavskih strmin!

Heđzet/Rafolt
Maribor, 1990

Izbor miss slovenske skupnosti in miss dobrodelnosti je za nami. Marsikdo se je oddahnil. Organizatorji si belijo glave z vprašanjem ali je večer uspel ali ni, računice so narejene in kmalu bodo na jasnem. Zaključek je lahko tudi zelo kratek: ljudi je bilo veliko in so bili več ali manj zadovoljni. Po stranskih hodnikih bodo morda še odmevali razgovori o pravilni izbiri komisije. Slišati je bilo tudi, da je bilo letos veliko mladih, ki so si našli zabavni večer, kar je popolnoma res. Ali je tokrat uspelo zbrati mlade skupaj, ker so njihove vrstnice stale na odru, ali zato, ker so organizatorji uspeli pripraviti večer, ki je bil tudi njim všeč?

Morda se kdo od vas že sprašuje, kaj pa je patru, kje pa je danes njegova duhovna misel, ali se ni spravil na področje, ki ga nič ne briga.

Priznam, da nisem ekspert za presojanje lepote, vendar mi ta uvod služi samo zato, ker se želim danes pomuditi pri naših mladih s kratko mislijo. Ameriški kardinal Fulton Sheen je zapisal zanimivo misel: Pri kraju so dnevi, ko so vodili ljudi z obljubami. Začel je čas, ko jih bodo vodili s klicem k junaštvu, odpovedi. Mladina hrepeni po priloznosti, da bi sebične koristi žrtvovala za stvar, ki je vredna.

Dovolite mi, da preberem še misel ruskega pisatelja Fedorja Dostojevskega, ki pravi: Veliko vam govori o vzgoji. Toda krasen, svet spomin, hranjen iz mladosti, je najlepša vzgoja. Če odnese človek v življenje mnogo takih spominov, je rešen za vse življenje; ta spomin ga bo morda udrazil od velikega zla.

Lepe so te besede, a dostikrat ne drže. Ni junaštva, ni lepih spominov, ampak občutek nalaganosti, grenkoba predzgodnje ostarelosti in izživetosti. Pred nami je “Zlata Mladina”, ki hoče čisto nekaj novega, česar še nihče ni doživel, ki ne veruje ne tistim, ki obljublajo raj v nebesih, ne tistim, ki ga obljublajo na zemlji; ki čuti, da so jo vsi nalagali in opeharili za najlepše, po čemer hrepeni, dasi ne ve kaj je tisto najlepše, ki beži pred delom in družbo v sanje otopelosti, takšne ali drugačne zasvojenosti in izživljanja ter je pri petindvajsetih letih stara. Ali za ta rod obstaja rešitev? Da, je. A ne v rodu starejših, ampak v lastnih vrstah so nje apostoli. Mladi, ki odkrivajo v sebi pravo vsebino, ne zagrenjenost in praznoto. Delo, napor, odpoved, ideali, volja do življenja, odprtost za vse vrednote sveta in odprtost za največjo naravno vrednoto – človeško srce, to jih oblikuje v “zlato mladino” v pravem pomenu besede. Njihova mladost je lepa in sveža, ostala bo svetel spomin, zato ne bodo samo sebi, ampak tudi ostalim zmogni pokazati Kristusov pristni obraz.

In, kje je naša “zlata slovenska mladina”? Morda se je še bolje vprašati, kako stojimo mi, ki nam je zaupana – starši in vzgojitelji. Ali smo res njihovi prijatelji in spremljevalci in ne poskušamo v njih iskati igrčke naših dni in upanje svoje starosti. Morda pa preko njih poskušamo uresničiti svoje neuresničene ambicije, to kar sami nismo mogli postati in doseči.

Kakšna bi bila reakcija nas vseh, če bi se pred nami znašla miss dobrodelnosti deklet, ki po vseh naših osebnih merilih ni lepa. Ima pa naravno vrednoto – doroto človeškega srca. To bi bil za nas vse zanimiv preizkus naše zrelosti. Kaj je tisto, kar poganja mlade od naših skupnosti, od naše kulture od našega jezika? Če je naša pozornost uprta v zunanost, v površno presojanje in sodbo, potem jih kmalu ne bomo več srečevali v društvih, v cerkvi in tudi iz svojih družin bodo iskali poti.

Ustavimo se morda za trenutek v misli pisatelja Exepery: BISTVO JE OČEM SKRITO, TREBA JE GLEDATI S SRCEM.

P. Niko

NOVA NEODVISNA TISKOVNA AGENCIJA (N.T.A.) V SLOVENIJI

Sedanje politične, družbene in gospodarske spremembe v Sloveniji so bile deležne kar precejšnje medijske pozornosti. Le redki med nami pa se vsaj občasno zavemo, kaj bodo te spremembe prinesle slovenskim izseljenskim skupnostim po vsem svetu in še posebej v Avstraliji. Sodelovanje med našo skupnostjo in Slovenijo bo postajalo vse bolj dinamično, na gospodarskem področju še posebej. Hkrati s temi spremembami pa se bomo morali mi sami podrobneje spoznati s političnim in gospodarskim razvojem v Sloveniji, kakor tudi s tradicionalnimi kulturnimi vidiki družbe v matični domovini. Na tak način bomo morda močnejše vplivali na razmere, v katerih poteka sedanji razvoj v Sloveniji.

Do zdaj je večina naših formalnih stikov s Slovenijo temeljila na folklornih in kulturnih vidikih sodelovanja. Ti so že sami po sebi integralni del ohranjanja naše slovenske nacionalne identitete. Vendar pa nam za ohranjanje vezi s Slovenijo ni treba več sloneti zgolj na teh kulturnih komponentih naše nacionalnosti. Čas je že, da

se resneje spopademo z vprašanjem, kakšne vezi naj nas družijo z domovino v bližnji prihodnosti. Ta informacija je med prvimi, ki govorijo o primerih nastajanja novih organizacij, ki se v Sloveniji pojavljajo zdaj, ko so se spremembe začele. Naša pripravljenost, da se bolj odprto soočimo s projekti, kakršen je ta, in da podpremo nove ideje, ki jih unášajo zlasti mlajše generacije Slovencev, bo koristen način, s katerim lahko mi v Avstraliji aktivno pomagamo procesu spreminjanja razmer v naši domovini in se obenem okoristimo s storitvami, ki se nam – kot uporabnikom – ponujajo.

Slovenijo sedaj pokriva le ena agencijska mreža – Tanjugova. Tako je celo večina slovenskih medijev za informacije iz Slovenije same odvisna od posredovanja Beograda. Slovenski mediji so o dogajanjih v drugih delih Jugoslavije odvisni od posredovanja Beograda, pa tudi drugi jugoslovanski mediji so o dogajanjih v Sloveniji obveščeni večinoma preko Beograda. Enako, le še bolj je s tujino.

Vse to preko zveznega proračuna plačuje slovenska država. Tanjugo plačuje tudi nekakšen servis v slovensčini za slovenske zamejce, zdomce in izseljence. Skrajni čas je, da se Slovenci tudi na tem področju postavimo na lastne noge.

Nujnost ustanovitve tiskovne agencije s sedežem v Sloveniji izhaja iz vsaj petih osnovnih problemov, ki so posledica dosedanjega predajanja agencijske dejavnosti tudi za potrebe republike same Tanjugu, ki kot uradna vladna agencija federacije svojih osnovnih komunikacijskih funkcij za Slovenijo sicer nikoli ni opravljal, z odpiranjem družbenih procesov pa je v njej in za njo obvisel kot povsem neuporabni tujek, ki služi Sloveniji neki zunanji politiki, njegova nenadomestitev pa grozi z informacijskim kolapsom Slovenije. N.T.A. bi rešila naslednje probleme:

- 1) Slovenijo za potrebe lastnih javnih medijev pokrivajo le dopisniške mreže posameznih hiš, ki so med seboj nepovezane in zato skupno predrage, medtem ko je edina agencijska mreža na območju celotne Slovenije le Tanjugova, tako da večina Slovenskih medijev celo poročila o dogajanjih v svoji republiki dobiva preko Beograda. Najprej je torej potrebno vzpostaviti znotrajrepubliško agencijsko mrežo.
- 2) Enako kot s Slovenijo je z Jugoslavijo.

Slovenski mediji so razen (Delo in RTV) odvisni od Tanjuga.

3) Tanjugova poročila iz sveta so tako visoko zideologizirana, da so jih slovenski uredniki, razen kot masila, nehali uporabljati, novinarji pa se vračajo k predpotopni tehnologiji – poslušanju tujih radijskih postaj. Slovenija je razen z nekaj lastnimi dopisniki praktično odrezana od mednarodnih dogajanj. Nujno je okrepiti lastno dopisniško mrežo v svetu in se neposredno povezati z eno izmed velikih agencij (AFP, UPI, Reuters) in ne pustiti filtriranja in prevajanja njihovih poročil Tanjugu.

4) Tuji mediji in druge institucije, ki pri svojem delu uporabljajo tudi agencijska poročila, so o dogajanjih v Sloveniji, razen ob redkih priložnostih, ko pošljejo posebne dopisnike, obveščeni preko Beograda in ne neposredno. Enako velja za druge republike v Jugoslaviji.

5) Ker so edine agencijske vesti iz Jugoslavije za tujino Tanjugove in ker federacija še vedno predstavlja kontekst Slovenije. Tanjugova poročila iz ostalih delov zvezne države določajo vrednosti tudi občasnih neposrednih poročil iz Slovenije. Vse to kaže da brez NTA enostavno ne bo šlo več.

Irena Birska.

YEAR 10's ASK: "WHAT'S HAPPENING WITH ALL THIS COMMUNIST STUFF?"

I have only been a High School teacher for a few months and in that time my students have surprised me in many ways. I have answered many tedious and tiresome questions and I thought I was prepared for anything.

A few weeks ago I was asked a question I couldn't answer. I certainly wasn't prepared when a class of Year tens questioned me about the current political changes taking place in Europe. As one student put it, "What's happening with all of this Communist stuff?"

I couldn't answer such an involved, complicated issue immediately, so over the next week I spent some time with Dad. We discussed the political experience of the Slovenians over the past fifty years or so. I was fascinated. Dad also answered a lot of my questions about what changes are taking place in Slovenia at the moment.

After a bit of reading on the topic, discussions with other teachers and some newspaper studying I felt confident enough to go back to my class to try to answer their questions. But they seemed to know more than I. I was stunned and impressed.

I think my biggest surprise was that these students, largely from Anglo-Saxon backgrounds, were so interested about the changes taking place halfway across the world. I was astonished that a group of 15 year olds were eager to talk and learn about an issue that even the most intelligent and concerned person would have difficulty understanding.

It all goes to show that the most unlikely groups are curious about the political changes taking place in our world. Some good has been achieved through this experience, I have learnt not to underestimate my pupils and my year ten English students are now experts in Slovenian history!

Suzanne Prosenak

ČE BI....

Sekunde, če bi človek štel,
bi dan in večnost mešal,
če pot bi vedno eno šel,
bi znal, kje bo opešal...

Zaprta je usode dlan
– vsej pameti na srečo –
prišel bi sicer sodni dan
še pred mrliško svečo!

Rafolt Zmago
Feltre, 5.12.1943

ZIVLJENJE

Življenje vsakdo živi,
in vendar – nihče
mu še globine izmeril ni.

Le čas, ki hiti mimo nas,
merimo v sekundah,
v žilah, ko utriplje kri.

Srce živi – žalostne, vesele dni.
V nas pa se zajeda
življenja čas.

Leta nam so enota mere,
s katero merimo sebi življenja čas
in vsemu, kar je okolje nas.
V vesoljstvu pa so stare vere,
in nova doba, določila druga,
ki v svetlobi mimo nas hite;
brezkončne kot daljice trak,
iz mraka v svetlobo,
iz svetlobe v mrak ...

Srce poganja v žile kri ...
A tam, v svetlobi, in temi so sile,
ki bi lahko v sekundi svet zdrobile;
katerim ritem srca prav nič ni mar.

Romantika se tu konča.
Tu je življenje – samo stvar.
Atom brezbarvno svojo pot hiti.
Mehanično atom živi
in mehanično tudi življenje umori ...

Delo preteklih dni, ljudi?
Človeka? Ne! Ni!
Le robot bodočega atoma
se v lune sanjave površja
mehanično reži.

Elektronski možgani,
brez krvi so vsrkali utrip srca
preteklih dni.

Jaz pa bi rad v vile, v škrate verjel.
In, da bi večno mlad, romance, glase,
ode, sonete ljubezni ti pel.
Izkopal bi stari zaklad;
Ovida, Petrarke, Prešerna našega spev;
liro, harfo, goslim bi strune napel,
in pričaral bi duhtečo pomlad,
s cvetjem polno posutih trat ...

In šla bi oba, kot nekoč,
objeta preko polja.
Polna sanja življenja,
ko sva verjela vanj.

Srečna, mlade krvi,
brez atoma bodočih dni,
ki grozi in se ledeno nam smeji;
nam, ko nam srce še bije.
Nam, ker nam v žilah še poje rdeča,
živa kri ...

Anton Culjkar

ČE BI BILA BOGATA

Bi kupila zeleno goščavo
kjer bi se moj smeh
pomešal z biseri na listju.

Imela bi ocean,
kjer ne bi nobeno drugo
človeško bitje lebdelo
v penah deviške vode in
seveda,
imela bi stotine ptic
ki pele bi mi o sreči in miru.

Če bi bila bogata,
bi lahko imela podmornico
in opazovala ribe, in
skrivnosti morja,
ki pred mano pajčolan bi snele.
Zgradila bi najvišji stolp
ki bi segal tja do zvezd
da oblake bi lahko objela.

A ko na sončni dan
odidem na sprehod v gozd
in se vzpnem na Pinnacle
potem se potopim v prozornem jezeru
in so mi le ptice lepote za družabnice
razen tu in tam,
kakšne kače, koale ali kenguruja,
se srečna odločim da sem
bojatejša od vseh ostalih!

Danijela Hliš

HALO...?

Serbus,
to si ti!
Ja, kako si?
Vse v redu, in
tam pri tebi?

Poplave,
pol Avstralije pod vodo,
in kako je s tabo?

Imeli smo volitve,
napredek, ja, res.
Komunisti so izgubili,
dinar več velja,
a po korenček,
paradižnik in solato
hitimo na Avstrijsko stran.

Halo? Me slišiš?
Molk, tišina, pretrgana veza...

Danijela Hliš

MAČKA

Tvoji prsti trepetajo
oči so temne in lačne,
ustnice vlažne
tvoje mišice napete
prsi kod dva Triglava,
trebuh kot bela skala
lasje svilena pajčevina
Vstaneš
leno, kot mačka
roke stegnjene
proti oblakom
pogled globoko v valovih.
Skočiš,
in se potopiš med alge.

Danijela Hliš

V SPOMIN SOSEDI

Rodila sem se v Šoštanju,
mati Kajuha bila mi je soseda;
"Samo milijon nas je..."
kako pogrešala je Karla,
kako s ponosom o njem govorila.
"Ker nismo le številke, smo ljudje!"
Stara ženička mi je pesmi brala,
"Mama, zakar sem umrl bi hotel
še enkrat umreti..."
z velikimi očmi sem gledala v njene gube,
nisem razumela solza,
desetletna mala debeluška;
"Tako pa še živimo,
...zdahnili bi, da ne trpimo z uporno, dvignjeno
glavo!"
Vi, Vi vsi tam doma,
ste pozabili na Kajuha?
Za kar je umrl...bi hotel še enkrat živeti?

kako pogrešala je Karla,

Danijela Hliš

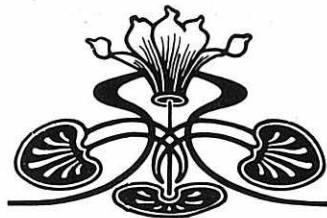
"PLANINKA"

Na hribčku slovenskem,
v Kraljičini zemlji,
ponosno "Planinka"
slovenska stoji.
Z znojem je bila slovenskim zalita.
Zato tako lepo cveti.

Žuljave roke so jo gradile
v prsijh je bilo slovensko srce.
Tu hočemo kraljevati,
tu košček Slovenije je.

Obljubimo, v bodoče
si v slogi živeti.
V srcih naših naj vlada mir
Pozabi prijatelj
na grenke trenutke,
pozabi na lanski prepir!

Jože Judnič

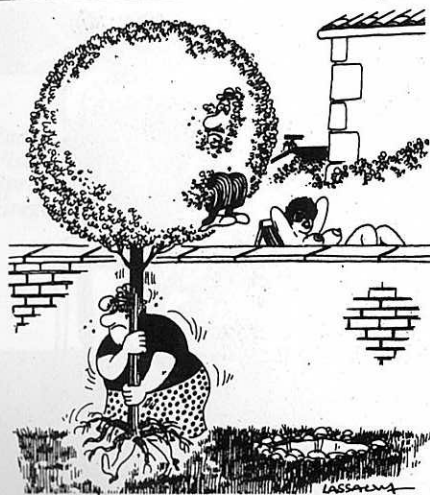
Še preden oči sem zaspane odprl in v pratiki stari nov datum uzrl, prešine me misel ko blisk temno noč: direktor goduje – so rekli sinoč. Nervoza me prime, ko mrz sredi zime. Kaj moram storiti? Mu kaj podariti? Kravato, mar sliko? A ne preveliko, ker plača je pičila, dodatek pa ničla! – Bogvar, da moj sin bi 'mel šefov spomin! – Ko gruntam in mislim, možganom se kislim ideja zaplodi, ki ni karsibodi: Ker službo zamujam, – to redno je zlo! – Odslej MOJA TOČNOST darilo naj bo!

Ne štejem več hlačnic, ne gumbov, ne vrat, zbrim mimo tračnic, prek njiv in prek trat! Ko mimo vseh cest se čez gmajno podim, v zaletu največjem kot kip obstojim; kaj, šment, se mi sanja, me večča preganja? Še včeraj ta travnik je v snegu blestel, a danes je pisan kot maj bi cvetel. Nategnem uhljače, se vščipnem skoz hlače, da krč male rane mi zbistri možgane; z očesa resnično ves leđ se stali, da vidim natanko kaj tu se godi...

Prijatelj ev gozdnih je log posejan, ne morem prešteti njih sto karavan: so zajci, lisice, međ racami vran, jeleni, međvedi in zlati fazan! Vsi v nošah bahatih – in v slogi celo – zastave, parole in šopke neso. Na čelu se ziblje prelep transparent, na njega napisal je kožnati šment: "Naj lovec-direktor še dolgo živi in puško odloži, da bomo še mi!"

To sliko sem gledal, se v mislih zgubil, obljubo pozabil – in spet zamudil!

Rafolt Zmago
Majšperk, 5.10.1948

Lojzka, kaj vendar počneš!

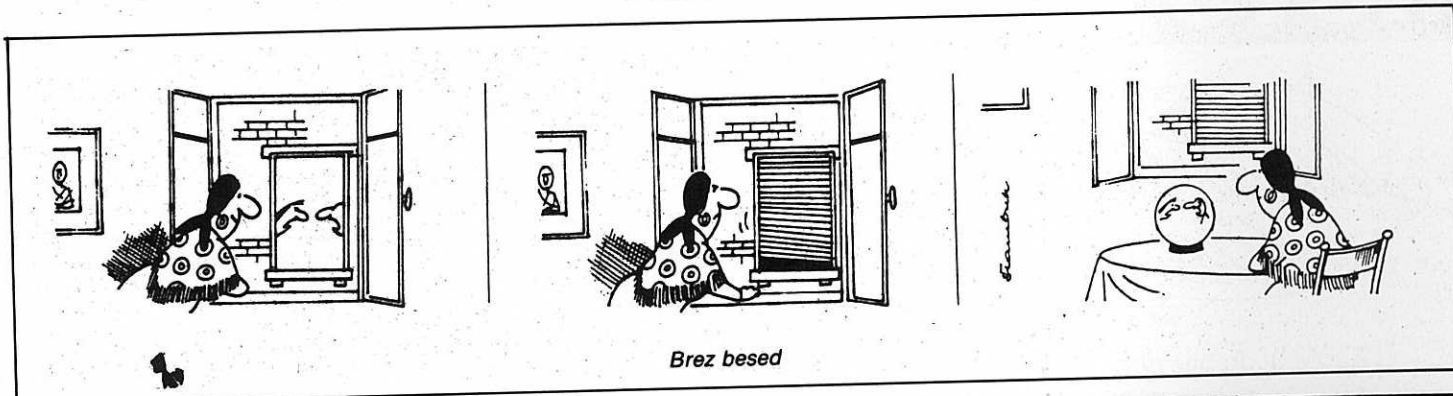
Humoristi in komunisti

»Ali ste opazili, tovariš... oziroma gospod Kožca...«
»Kar tovariš mi recite, navada je železna srajca,« mi je segel v besedo moj sogovornik.
»Prav... Ali ste opazili, tovariš Kožca, da so med predvolilno kampanjo vsi satiriki in humoristi delali reklamo za komuniste in socialiste, nekateri pa so celo kandidirali na listi komunistov... Kako si to razlagate?«
»Ne vem, koga imate v mislih... Pomagajte mi,« se je sprenevedal tovariš Kožca.
»No, Tof, Rifle, pa Šimek... Dušan Jovanovič je celo kandidiral na komunistični listi.«
»Jovanovič ni komunist. Res pa je pred volitvami izjavil, da je on vedno na strani slabših, kar je res humoristična izjava... Takole vam bom povedal. Satiriki pa tudi humoristi, čeprav boj pohlevno, napadajo in smešijo oblast, se pravi tudi komunistično oblast, ki se je zelo trudila, da je dala satirikom in humoristom obilico snovi za njihove zajebancije... Pred volitvami so se satiriki in humoristi ustrašili, da bodo s porazom komunistov na volitvah izgubili tarče, v katere so sprožili svoje strupene puščice... Na rovaš demokratov, liberalcev, zelenih in obrtnikov si ne moreš izmišljati učinkovitih šal... Z drugimi besedami: bali so se, da bodo ostali brez dela...«
»Ali res tako mislite?« sem z očitnim dvomom vprašal tovariša Kožco.
Moj sogovornik ni odgovoril, samo pomežiknil mi je.

Žarko Petan

GET ME ANOTHER BOTTLE OF PORT, JAMES.
MY GOUT'S KILLING ME!

NE, TO PA NE!

Ves zadihan se miličnik ustavi in vpraša občana:

»Ste mogoče videli bančnega roparja?«
»Ne, danes nisem bil v banki.«

NA CILJ!

Možakar plane iz lokala naravnost miličniku v naročje.
»Kam pa tako hitro?«
»Oh, stavili smo, kdo prej priteče do vogala. Za sodček piva gre.«
»Potem pa le brž,« reče miličnik in ga izpusti.

Tedaj plane iz lokala natak in zavpije:
»Ste videli možakarja, ki je popil tri piva in nato planil skozi vrata, ne da bi plačal?«

PREVARA

Miličnik ustavi vinjenega šaljivca in ga vpraša za vozniško.

Šaljivec potegne iz žepa ogledalo in mu ga ponudi.

»Oh, oprostite, kolega, zakaj pa nisi takoj rekel, da si naš.«

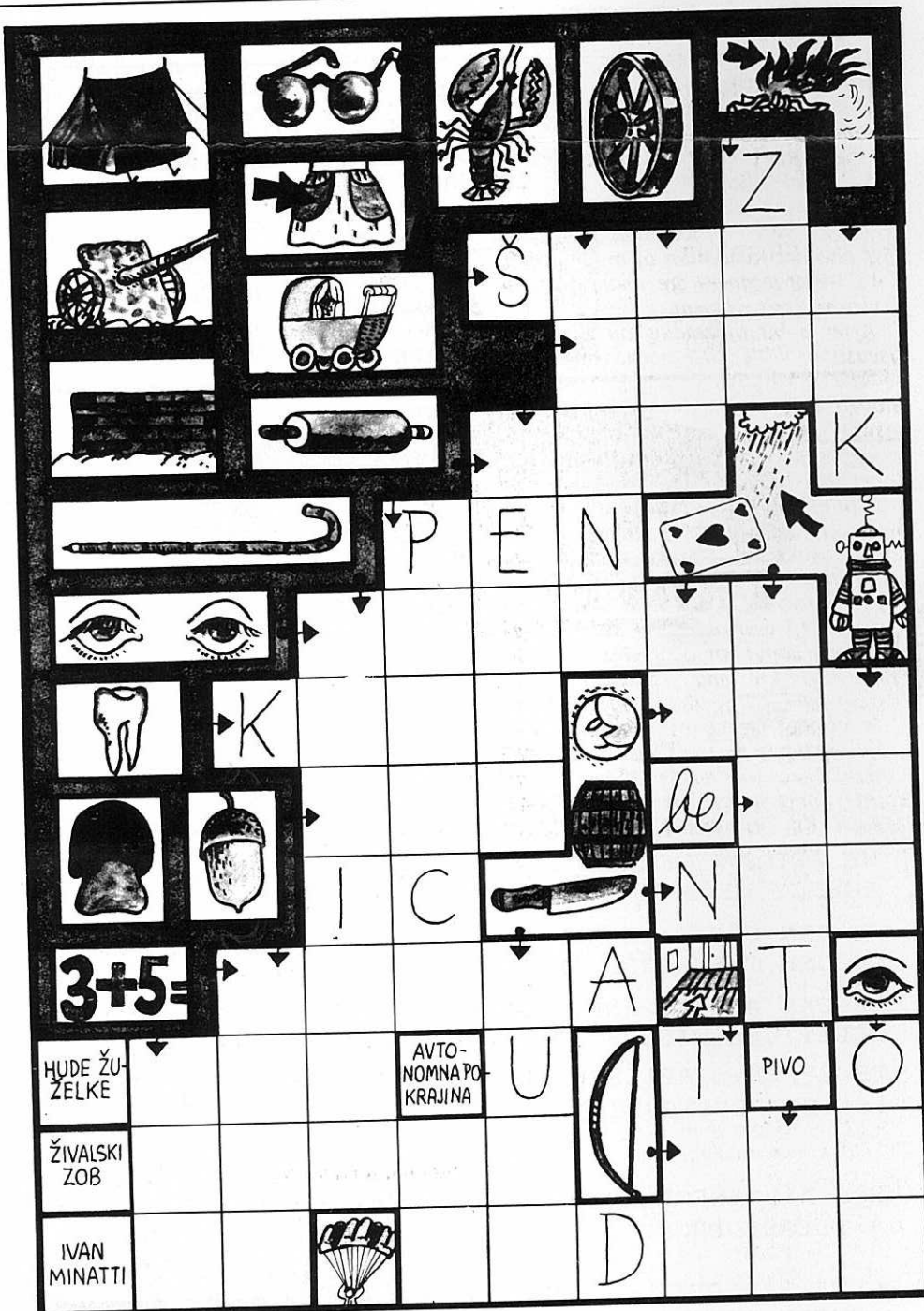
DOVOLJ

»Tovariš, za nakup orožja morate imeti posebno dovoljenje.«

»Seveda, izvolite.«

»Ampak to je poročni list.«

»Ja, a to ni dovolj?«

SKANDINAVSKA SLIKOVNA KRIŽANKA

VSAKO SREDO IN NEDELJO V JUGOSLAVIJO NA JATOVIH KRILIH

Odhod iz Melbourn ob 15.50 uri – iz Sydneya ob 13.15 uri

PRIHOD V BEOGRAD NASLEDNJI DAN OB 6.25

Odhodi letal za Ljubljano:

PONEDELJEK	Beograd odhod 17.45 –	Ljubljana prihod 18.45
ČETRTEK	Beograd odhod 8.30 –	Ljubljana prihod 10.05
	8.50 –	Ljubljana prihod 9.50

NOVO NOVO NOVO

POSLOVNO POTOVANJE JE OBVEZA
V ADRIATIC CLUB RAZREDU JE
ZADOVOLJSTVO!
TAKOJ PO VZLETU SE LAHKO
PRIPRAVITE ZA POSLOVNI DAN!

Za vse podrobne informacije pokličite JAT-ova predstavništva
ali turistične agencije.

SYDNEY 126-130 Phillip St. ☎ (02) 221-2199, 221-2899	MELBOURNE 124 Exhibition St. ☎ (03) 654-6011 654-6199	PERTH 111 St. Georges Tce. ☎ (09) 322-2932 481-0149
BRISBANE 248 Adelaide St. ☎ (07) 229-7855 229-7660		AUCKLAND Air New Zealand House 3 sprat, 1 Queen St. ☎ (09) 39-2798

ADRIATIC TRAVEL CENTRE

32-38 BOURKE ST.,
MELBOURNE 3000
Tel: 662-3744,
662-3854

WE ARE AN INTERNATIONALLY IATA ACCREDITED
AGENCY WITH 18 YEARS OF EXPERIENCE.

WE CAN ORGANISE ALL TRAVELLING REQUIREMENTS
AROUND THE WORLD AND TO YOUR HOMELAND.

WE CAN ASSIST AND ORGANISE TRAVELLING FOR YOUR
RELATIVES WISHING TO COME TO AUSTRALIA.

WE OFFER STABLISHED PRICES AND
1st CLASS SERVICES.

FOR ALL INFORMATION
PLEASE PHONE :-

KOSTA
PAVLOVIC

KOSTA PAVLOVIC	428.2221 (A.H.)
OLIVERA GOLUBOVIC	29.2296 (A.H.)
JASMINA LUCIC	363.7832 (A.H.)
MARINA JUHAS	795.9320 (A.H.)

euro furniture

Division of EUROINTERNATIONAL PTY.LTD.

Wide range of:

- Colonial and Contemporary dinning settings
- Rocking chairs
- Bentwood chairs
- Modern bedrooms

From top Slovenian furniture producers
Available at all leading furniture retail stores.

Factory show room:

3 Dalmore Drive, Scoresby, 3179, Victoria.

Telephone: (03) 764 1900

WE BRING WOOD TO LIFE!!

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, TRSTA in ZAGREBA
/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA.

Zelo dobre ekonomske prilike za obisk
lepe Slovenije. in vse strani sveta...

Obrnite se na nas čimpreje, da vam lahko pomagamo pravočasno dobiti
potni list in jugoslovansko vizo!

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOMI

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse.ure)

(Licence No. 30218)

Povej, a si pustil vključen svoj oddajnik?